

Sygn. akt I C 243/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 17 grudnia 2014r

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Adrian Paluch

Protokolant Agnieszka Mazur

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014r w Oleśnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w B.**

przeciwko **W. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. M. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. kwotę 42.000,00 zł (czterdzieści dwa tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia do 19.02.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.517,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z/ - (...)

17.12.2014r

Sygn. akt I C 243/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z/s w B. domagała się zasądzenia od pozwanego W. M. kwoty 42.000,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 lutego 2013r. do dnia zapłaty. Ponadto domagała się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podała, że dochodzone nim roszczenie wynika z kary umownej. Wskazała, że strony łączyła umowa sprzedaży nr (...) zawarta w dniu 09 maja 2012r., w ramach której pozwany zobowiązał się do sprzedaży stronie powodowej kukurydzy w ilości 300 ton po 700,00 zł netto za tonę, z dostawą do dnia 15 listopada 2012r. Strony umówiły się, że dostawa może być zrealizowana jednorazowo bądź partiami.

Integralną częścią umowy były Ogólne Warunki Umowy Sprzedaży, w których zastrzeżono, że w przypadku odstąpienia od umowy bądź nawet bez odstąpienia stronie powodowej przysługuje kara umowna w wysokości 20% ceny sprzedaży niedostarczonej przez pozwanego kukurydzy, płatna w terminie 7 dni od wystawienie noty księgowej.

Strona powodowa wzywała pozwanego do wykonania umowy, jednak mimo to pozwany się z niej nie wywiązał tj. nie wydał stronie powodowej kukurydzy. W związku z czym strona powodowa w dniu 10 lutego 2013r. zgodnie z umową wystawiła notę obciążeniową nr (...) tytułem kary umownej, stanowiącej 20% ceny sprzedaży niedostarczonej przez pozwanego kukurydzy. Następnie wezwała pozwanego do zapłaty, wezwania te pozostały jednak bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że w jego ocenie nie doszło do zawarcia umowy nr (...). Wskazał, że w dniu 05 maja 2012r. pracownicy strony powodowej przysłali mu dwa egzemplarze projektu w/w umowy. Nie były one jednak opatrzone podpisami umocowanych osób, wobec czego nie można tego uznać za prawnie skuteczne złożenie oferty przez stronę powodową. Przyznał, że jeden egzemplarz został przez niego podpisany i odesłany stronie powodowej dopiero po upływie miesiąca od jego przesłania. Zaznaczył, że umowa nie mogła zostać zawarta na wskazanych w niej warunkach, gdyż w związku z zawartym w niej zapisem (pkt 4) określona w niej cena obowiązywała tylko w danym dniu, pod warunkiem dostarczenia podpisanego egzemplarza umowy do siedziby strony powodowej.

Wskazał, że doręczony stronie powodowej, podpisany przez niego, egzemplarz projektu umowy, należało traktować jako nową propozycję zawarcia umowy z jego strony. Podał, że nie otrzymał od strony powodowej żadnego potwierdzenia zawarcia umowy, ani też podpisanego egzemplarza umowy. Podniósł, że jego oferta przestała wiązać z upływem czasu, w którym mógł otrzymać odpowiedź wysłaną bez nieuzasadnionego opóźnienia. Wskazał także, że pismem z dnia 18 września 2012r. cofnął swoją ofertę zawarcia umowy, zaś do dnia 07 września 2012r. nikt się z nimi nie kontaktował w sprawie zawarcia umowy. Podał, że po upływie tak znacznego czasu uznał, iż strona powodowa nie była zainteresowana zawarciem umowy na warunkach w niej zawartych.

Sąd ustalił:

W dniu 09.05.2012 r. pracownik spółki (...) - H. skontaktowała się telefonicznie z pozwanym W. M.. Przedmiotem ich rozmowy było ustalenie warunków umowy na zakup kukurydzy (pozwany jest producentem rolnym, powódka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie skupu płodów rolnych). W trakcie tej rozmowy strony ustaliły cenę zakupu kukurydzy (przyjmując, że będzie ona wynosić 700,00 zł za tonę) jej ilość (300 ton) oraz datę odbioru. Pozwany zaakceptował zaproponowane mu warunki.

Jeszcze tego samego dnia pracownik strony powodowej wygenerował dwa egzemplarze umowy sprzedaży, potwierdzające ustalenie przyjęte w toku rozmowy telefonicznej zarówno co do ceny (700,00 zł za tonę), jak i ilości (300,00 ton) oraz daty odbioru ziarna (do 15.11.2012 r.). Na ich odwrocie zapisane zostały Ogólne Warunki Umowy (OWU).

Oba egzemplarze umowy (bez podpisów umocowanych przedstawicieli spółki (...)) zostały przesłane pozwanemu, celem ich podpisania.

Około czterech tygodni później (tj. przed 13.06.2012 r.), pozwany przesłał powodowej spółce podpisany przez siebie oraz swoją małżonkę egzemplarz umowy sprzedaży z dnia 09.05.2012 r.

Po otrzymaniu umowy (także w czerwcu 2012 r.), umocowany pracownik powodowej spółki – (...) - złożył podpis pod otrzymanym egzemplarzem umowy.

W § 5 pkt. 4 Ogólnych Warunków Umowy (OWU) sprzedaży do umowy z dnia 09.05.2012 r. zastrzeżono, że „Według wyboru kupującego, w razie odstąpienia od umowy z przyczyn tkwiących po stronie Sprzedawcy lub w razie spełnienia przesłanek odstąpienia od Umowy, Kupującemu przysługuje kara umowna w wysokości 20% ceny sprzedaży brutto niedostarczonej, niewadliwej ilości Przedmiotu Umowy. Na poczet kary umownej Kupujący zaliczy wartość dostarczonej niewadliwej ilości Przedmiotu Umowy. Kupujący wystawi sprzedawcy notę księgową, płatną w terminie 7 dni od dnia jej wystawienia. Kupujący jest uprawniony do odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary umownej. Kupujący może potrącić karę umowną lub odszkodowanie z wierzytelnością sprzedawcy. Nadto w przypadku opóźnienia Sprzedawcy w wykonaniu umowy lub jej niewykonania lub nienależytego wykonania, niezależnie od odstąpienia lub nie od Umowy oraz prawa do kary umownej, Kupujący jest uprawniony do zastępczego

nabycia Przedmiotu Umowy na koszt i ryzyko Sprzedawcy z obciążeniem Sprzedawcy kosztami zastępczego nabycia według rachunku/faktury osoby trzeciej”.

Ponadto w § 7 pkt. 9 OWU zastrzeżono, że zmiana umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Dowód:

- zeznania świadka J. H. (1), k.52;
- zeznania świadka J. S., k.53;
- kserokopia umowy z dnia 09.05.2012 r., k.9;
- częściowo zeznania świadka M. S., k.60;
- częściowo zeznania pozwanego,

W maju 2012 r. powodowa spółka poinformowała T. K. (świadczącego usługi przewozowe), że będzie zbierał ziarno od zakontraktowanych dostawców.

W czerwcu 2012 r. T. K. otrzymał od powodowej spółki pierwszą listę miejsc odbioru ziarna. Lista ta wymieniała gospodarstwo rolne pozwanego.

Dowód:

- zeznania T. K., k.59;

W dniu 07.09.2012 r. powodowa spółka poinformowała pozwanego, że „w związku z pojawiającymi się licznymi pytaniami dotyczącymi realizacji kontraktów terminowych na dostawę kukurydzy ze zbiorów 2012 informujemy, iż – podpisane kontrakty terminowe są wiążące dla obu stron, (...) S.A. oczekuje pełnej (100%) ich realizacji zgodnie z zapisami umowy, jednocześnie deklarując pełne ich wykonanie ze swojej strony”.

Dowód:

- pismo z dnia 07.09.2012 r., k.10;

W odpowiedzi na pismo z dnia 07.09.2012 r., pismem z dnia 17.09.2012 r. pełnomocnik pozwanego poinformował stronę powodową, że w ocenie jego mocodawcy (pozwanego) nie doszło od zawarcia umowy, albowiem nie doszło do wymiany zgodnych oświadczeń woli. Ponadto „z ostrożności” oświadczył, że w imieniu Pana W. M. cofa swoją ofertę zawarcia umowy na podstawie przepisu art. 66²§1 k.c. Wskazał także, iż „Pan W. M. w dalszym ciągu jest skłonny zawrzeć umowę na sprzedaż kukurydzy na nowo określonych warunkach. W związku z powyższym prosi o przedstawienie nowej oferty”.

Dowód:

- pismo z dnia 17.09.2012 r., k.16;

W dniu 27.09.2012 r. powodowa spółka poinformowała pozwanego o harmonogramie odbioru ziarna kukurydzy.

Dowód:

- pismo z dnia 27.09.2012 r., k.12;

Na dzień 08.10.2012 r. zaplanowany został odbiór ziarna kukurydzy od pozwanego. Powodowa spółka skierowała zlecenie do przewoźnika, aby przygotował dwa samochody celem odbioru kukurydzy od pozwanego.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k.14;
- zeznania świadka T. K., k. 59;

Pozwany nie dostarczył zakontraktowanej kukurydzy.

/bezsporne/

W dniu 10.02.2013 r. powodowa spółka wystawiła pozwanemu notę obciążeniową nr (...), w której powołując się na umowę sprzedaży z dnia 09.05.2012 r. obciążył pozwanego karą umowną w wysokości 20% ceny sprzedaży netto niedostarczonej ilości kukurydzy w wysokości 42.000,00 zł., wskazując, że kwotę tą należy wpłacić do dnia 18.02.2013 r.

Dowód:

- nota obciążeniowa, k.19;
- dowód nadania, k.20;

Pozwany prowadzi duże gospodarstwo rolne. Do roku 2012 „handlował” z powodową spółką zbożami. Wcześniejsze umowy zawierane były w ten sposób, że przedstawiciel powodowej spółki przywoził dwa podpisane egzemplarze umowy, jeden zostawiał pozwanemu. Następnie, w terminie żniw, powodowa spółka odbierała zakontraktowane ziarno.

Dowód:

- zeznania pozwanego, k.62;

Ustalając powyższe Sąd dał wiarę zeznaniom J. H. (1) (k.52). Wynika z nich, że w dniu 09.05.2012 r., wymieniona skontaktowała się telefonicznie z pozwanym i ustaliła z nim cenę, ilość oraz datę odbioru kukurydzy. Podała, że pozwany zgodził się na proponowane przez nią warunki sprzedaży ziarna i w konsekwencji poczynionych ustaleń, jeszcze tego samego dnia wygenerowana została umowa, której dwa egzemplarze zostały mu wysłane. Zeznania te korespondują z treścią egzemplarza umowy załączonego do pozwu (i podpisanego przez pozwanego i jego żonę). Jako data zawarcia umowy widnieje na nim 09.05.2012 r. Wprawdzie na jego pierwszej stronie widnieje również data 14.06.2012 r., zaś na odwrocie data 13.06.2012 r., to jednak zapisy te wskazują na datę, w której pozwany odesłał podpisany przez siebie i żonę egzemplarz umowy, nie zaś na datę jego wytworzenia (co w sprawie nie było sporne). Istotne jest (i w tej części zeznania świadka są stanowcze), że podczas rozmowy z pozwanym w dniu 09.05.2012 r., zgodził się on na zaproponowane mu warunki. W następstwie tych uzgodnień zostały mu przesłane dwa egzemplarze umowy datowane właśnie na ten dzień.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części, w której podawał, że w maju 2012 r. J. H. (1) przywiozła mu osobiście dwa egzemplarze umowy, które traktował jedynie jak ofertę. W tym zakresie bowiem jego zeznania pozostają w sprzeczności z treścią zeznań w/w świadka. Nie znajdują również potwierdzenia w innych przeprowadzonych na rozprawie dowodach. Nie potwierdziła ich świadek M. S.. Zeznała ona, że w maju 2012 r., odnalazła na swym biurku dwa egzemplarze umowy. Podała, że następnie przekazała je pozwanemu. Nie potrafiła jednak wyjaśnić w jakich okolicznościach zostały one do biura dostarczone (czy pocztą, czy też osobiście przez przedstawiciela strony powodowej). Ponadto świadek nie potrafiła kategorycznie stwierdzić czy przed otrzymaniem propozycji umowy, strony prowadziły rozmowy telefoniczne. Tymczasem ze stanowczych i jednoznacznych zeznań J. H. (1) wynika, że najistotniejsze warunki umowy zostały pomiędzy stronami ustalone telefonicznie w dniu 09.05.2012

Pozostałe okoliczności przedmiotowej sprawy nie były między stronami sporne i albo wynikały z treści złożonych do akt sprawy dokumentów (np. umowa, pisma stron) albo z zeznań przesłuchanych na rozprawie świadków (T. K., J. S.), których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia dokumentacji księgowej w zakresie faktur VAT i rejestru VAT za okres wrzesień 2012 r. – styczeń 2013 r. albowiem okoliczność, na którą dowód ten zostaławnioskowany, nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

I. W sprawie sporne było czy pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy sprzedaży (...) to ziarna kukurydzy, w cenie 700,00 zł za tonę, z terminem odbioru do 15.11.2012 r.

Wedle strony powodowej umowa została zawarta w dniu 09.05.2012 r. podczas rozmowy telefonicznej pomiędzy jej przedstawicielem (J. H. (2)), a pozwanym W. M.. Wskazała, że ustalone podczas tej rozmowy warunki umowy, zostały następnie ujęte na piśmie w treści egzemplarza umowy, wygenerowanego jeszcze tego samego dnia i przesłanego pozwanemu w celu podpisania. Podała, że po ok. 3-4 tygodniach pozwany odesłał, podpisany przez siebie i żonę, egzemplarz umowy. Egzemplarz ten został podpisany przez przedstawiciela spółki – (...) – zaraz po wpłynięciu do siedziby spółki. Wskazała, że jest to przyjęta u niej praktyka zawierania umów.

Z kolei pozwany twierdził, że otrzymał jedynie ofertę zawarcia umowy na warunkach opisanych w pozwie. Przyznał, że jakiś czas po otrzymaniu dwóch, niepodpisanych egzemplarzy umowy (które traktował jako ofertę), odesłał stronie powodowej jeden z nich (opatrzone podpisem jego i jego żony). Zastrzegł jednak, że traktował go wyłącznie jako swoją ofertę i oczekiwał na odpowiedź strony powodowej. Wyjaśnił, że wobec jej milczenia uznał, że jego oferta nie została przyjęta i w konsekwencji zawarł umowę z innym odbiorcą.

Należy zgodzić się z oceną strony powodowej, że umowa pomiędzy stronami została zawarta w dniu 09.05.2012 r.

Zgodnie z art. 66 k.c. „kto oświadczył drugiej stronie wolę zawarcia umowy, określając w oświadczeniu jej istotne postanowienia (oferta), i oznaczył termin, w ciągu którego oczekiwać będzie odpowiedzi, ten ofertą jest związany aż do upływu oznaczonego terminu (§1). Gdy termin nie był oznaczony, oferta złożona w obecności drugiej strony albo za pomocą telefonu lub innego środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość przestaje wiązać, jeżeli nie została przyjęta niezwłocznie; złożona w inny sposób przestaje wiązać z upływem czasu, w którym składający ofertę mógł w zwykłym toku czynności otrzymać odpowiedź wysłaną bez nieuzasadnionego opóźnienia”.

Umowa dochodzi do skutku (jest zawarta) z chwilą złożenia zgodnych oświadczeń woli stron.

Taka sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie w dniu 09.05.2012 r. Wówczas to bowiem pracownik strony powodowej (J. H. (2)) przedstawiła pozwanemu propozycję zakupu 300,00 ton ziarna kukurydzy za cenę 700,00 zł za tonę, z datą odbioru do 15.11.2012 r. Pozwany na zaproponowane mu warunki przystał. Wynika z tego zatem, że już wówczas strony złożyły dwa zgodne oświadczenia woli, przez co skutecznie zawarły umowę.

Jak to już wyżej wskazano, wynika to wprost z zeznań J. H. (2). Ponadto z zeznań tego świadka wynika również, że jeszcze tego samego dnia, wysłał pozwanemu dwa egzemplarze umowy, zawierające ustalenia poczynione w toku rozmowy. Na ich odwrocie znajdowały się Ogólne Warunki Umowy (OWU).

Zgodnie z zapisem zawartym w §5 pkt. 4 „Według wyboru kupującego, w razie odstąpienia od umowy z przyczyn tkwiących po stronie Sprzedawcy lub w razie spełnienia przesłanek odstąpienia od Umowy, Kupującemu przysługuje kara umowna w wysokości 20% ceny sprzedaży brutto niedostarczonej, niewadliwej ilości Przedmiotu Umowy. Na poczet kary umownej Kupujący zaliczy wartość dostarczonej niewadliwej ilości Przedmiotu Umowy. Kupujący wystawi sprzedawcy notę księgową, płatną w terminie 7 dni od dnia jej wystawienia . Kupujący jest uprawniony

do odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary umownej. Kupujący może potrącić karę umowną lub odszkodowanie z wierzytelnością sprzedawcy. Nadto w przypadku opóźnienia Sprzedawcy w wykonaniu umowy lub jej niewykonania lub nienależytego wykonania, niezależnie od odstąpienia lub nie od Umowy oraz prawa do kary umownej, Kupujący jest uprawniony do zastępczego nabycia Przedmiotu Umowy na koszt i ryzyko Sprzedawcy z obciążeniem Sprzedawcy kosztami zastępczego nabycia według rachunku/faktury osoby trzeciej”.

Zapis ten zastrzegł zatem karę umowną na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.

Zgodnie z art. 384§1 k.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowny, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy. Prima facie wydawać by się mogło, że skoro umowa została zawarta przez telefon, zaś jej pisemny egzemplarz zawierający postanowienia OWU, został pozwanemu doręczony już po zakończeniu rozmowy, to nie są spełnione przesłanki z art. 384§1 k.c. Zważyć jednak należy, iż zaraz po zawarciu umowy, strona powodowa przesłała pozwanemu egzemplarz umowy potwierdzający ustalone warunki umowy, a nadto zawierający OWU. Pozwany nie sprzeciwił się temu na piśmie. Przeciwnie, odesłał stronie powodowej podpisany przez siebie i swoją żonę egzemplarz umowy, akceptując tym samym zapisane na jego odwrocie Ogólne Warunki Umowy. Już z tego wynika, że stały się one dla niego wiążące.

Zważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 77¹ k.c. w wypadku gdy umowę zawartą pomiędzy przedsiębiorcami bez zachowania formy pisemnej jedna strona niezwłocznie potwierdzi w piśmie skierowanym do drugiej strony, a pismo to zawiera zmiany lub uzupełnienia umowy, nie zmieniające istotnie jej treści, strony wiąże umowa o treści określonej w piśmie potwierdzającym, chyba, że druga strona niezwłocznie się temu sprzeciwiła na piśmie.

Przesłany przez stronę powodową egzemplarz umowy potwierdzał istotne postanowienia umowy zawartej podczas rozmowy telefonicznej w dniu 09.05.2012 r. Ponadto zawierał Ogólne Warunki Umowy. Stanowiły one uzupełnienie zawartej umowy. Co ważne nie zmieniały istotnie jej treści (nie dotyczyły elementów przedmiotowo istotnych umowy). Pozwany nie sprzeciwił się im niezwłocznie na piśmie. Postanowienia zawarte w OWU stały się zatem dla niego wiążące.

Na marginesie dodać należy, że na gruncie kodeksu cywilnego jak przedsiębiorców traktuje się również rolników, za wyjątkiem tych, którzy prowadzą gospodarstwo jedynie w celu zaspakajania własnych potrzeb (zob. A. Janiak, komentarz do art. 43¹ k.c., teza 20, SIP Lex 47/2014). Pozwany jest rolnikiem prowadzącym duże gospodarstwo rolne, stąd też w relacjach pomiędzy stronami, mógł mieć zastosowanie art. 77¹ k.c.

Nie sprzeciwia się temu zapis zawarty w §7 pkt. 9 OWU, w którym zastrzeżono, że zmiana umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. Zapis ten dotyczył bowiem ewentualnych zmian umowy, po doręczeniu pozwanemu egzemplarza zawierającego potwierdzenie ustaleń poczynionych w dniu 09.05.2012 r..

Umowa której przedmiotem była sprzedaż określonego towaru (kukurydzy), w ustalonej przez strony ilości (300,00 ton) oraz za umówioną cenę (700,00 zł/tona), nie wymaga dla swej ważności formy szczególnej. Mogła być zatem skutecznie zawarta także ustnie za pomocą środka bezpośredniego porozumienia (telefonu).

Podsumowując zatem, stwierdzić należy, że skoro pozwany nie wykonał przyjętego na siebie obowiązku dostarczenia określonej w umowie ilości ziarna kukurydzy (300,00 ton) po ustalonej cenie (700,00 zł/tona), to zgodnie z §5 pkt.4 OWU, strona powodowa mogła żądać od niego zapłaty kary umownej w kwocie 42.000,00 zł (300,00 t x 700,00 zł = 210.000,00 zł x 20% = 42.000,00 zł).

W dniu 10.02.2013 r. powodowa spółka wystawiła pozwanemu notę obciążeniową nr 5/2013 r. Określiła w niej termin jej pokrycia na dzień 18.02.2013 r. Pozwany żądanej kwoty nie zapłacił, stąd też z upływem wskazanego terminu, popadł w opóźnienie. Zgodnie zatem z art. 481§1 k.c. powodowej spółce należą się odsetki ustawowe liczone od dnia 19.02.2013 r. do dnia zapłaty.

Z tych względów orzeczono jak w pkt.I wyroku.

II. Niezależnie od powyższego zważyć należy, że nawet gdyby przyjąć, że odesłanie podpisanego przez pozwanego egzemplarza umowy stanowiło jego ofertę zawarcia umowy (a więc, że umowa nie została zawarta w dniu 09.05.2012 r.), na podanych w umowie warunkach (analogicznych z przyjętymi w dniu 09.05.2012 r.), to i tak należałoby przyjąć, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy, do której zastosowanie miały również OWU.

Jak to już bowiem wyżej wskazano do stosunków pomiędzy stronami mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące przedsiębiorców. Ma tu zastosowanie również art. 68² k.c.

Zgodnie z tym przepisem, jeżeli przedsiębiorca otrzymał od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach gospodarczych ofertę zawarcia umowy w ramach swej działalności brak niezwłocznej odpowiedzi poczytuje się za przyjęcie oferty.

Z zeznań pozwanego wynika, że do roku 2012 „handlował” z powodową spółką zbożami. Podał, że zawierał z powodową spółką umowy w ten sposób, że „podpisywaliśmy dwa egzemplarze, O. przywoził jeden egzemplarz podpisany przez niego i przeze mnie i potem czekałem tylko na odbiór zboża” (k.62).

Wynika z tego zatem, że do roku 2012 strony pozostawały ze sobą w stałych stosunkach gospodarczych („handlowały zbożem”). Po podpisaniu umowy, pozwany oczekiwał tylko na odbiór ziarna (nie czekał na potwierdzenie umowy), a więc dokładnie tak, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie. Także i tu, po otrzymaniu podpisanej umowy, powodowa spółka przystępowała do odbioru zboża w umówionym terminie (nie podejmując do tego czasu w zasadzie żadnych innych czynności, o których informowała by swego kontrahenta – pozwanego). Nie oznacza to jednak, że takich czynności nie podejmowała. Z zeznań T. K. wynika, że w przypadku umowy wskazanej w pozwie, już w czerwcu 2012 r. wskazano mu gospodarstwo powoda, jako miejsce planowego odbioru ziarna. Z kolei we wrześniu i październiku 2012 r. działania powodowej spółki były bezpośrednio nakierowane na wykonanie zawartej z pozwanym umowy. Była to przyjęta praktyka w powodowej spółce.

Z powyższego wynika zatem, że także przyjmując wersję podawaną przez pozwanego, a więc że odesłany przez niego egzemplarz umowy stanowił jedynie jego ofertę, to i tak należałoby przyjąć, że umowa pomiędzy stronami została zawarta, a tym samym również, że wiązał je zapis zawarty w § 5 pkt. 4 OWU.

Niemniej jednak podkreślić raz jeszcze należy, że z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że umowa pomiędzy stronami została zawarta podczas rozmowy telefonicznej w dniu 09.05.2012 r. Została ona potwierdzona oraz uzupełniona na zasadzie art. 77¹ k.c., przez co wiążące dla strony pozwanej stały się zapisy OWU, przewidujących karę umowną na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.

III. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98§1 k.p.c., przyjmując, że pozwany w całości przegrał sprawę.